

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ อุปสรรคในการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้บาดเจ็บ
โรงพยาบาลลำปาง

ผู้เขียน นางสาวเกศรา กวางศ์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา สุคนธสรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อาจารย์ ดร. สุภารัตน์ วังศรีคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้บาดเจ็บอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดอัตราตายและเพิ่มอัตราการรอดชีวิต การศึกษาเชิงพรรณนาคั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุปสรรคในการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้บาดเจ็บ โรงพยาบาลลำปาง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ให้บริการในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ 1) แบบสอบถามผู้ให้บริการในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ดัดแปลงจากเครื่องมือของสายสมร ภัทรจิตรานนท์ (2551) ตามกรอบแนวคิดมาตรฐานตามองค์ประกอบของการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (2553) และ 2) แบบบันทึกข้อมูลความพร้อมของพาหนะใช้เพื่อลำเลียงหรือขนส่ง และเครื่องมืออุปกรณ์ สร้างตามมาตรฐาน ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (2553) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. องค์ประกอบที่เป็นอุปสรรคในการเรียกใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉินสำหรับผู้บาดเจ็บโรงพยาบาลลำปาง ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ร้อยละ 80.00 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนร้อยละ 75.00 และด้านบุคลากรและการอบรมร้อยละ 68.33
2. องค์ประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อระยะเวลาตั้งแต่รับแจ้งเหตุจนกระทั่งชุดปฏิบัติการฉุกเฉินไปถึงที่เกิดเหตุ ได้แก่ ด้านการจัดพื้นที่ร้อยละ 86.67 ด้านบุคลากรและการอบรมร้อยละ 85.00 ด้านระบบการแจ้งเหตุและสื่อสารร้อยละ 70.00 ด้านการประชาสัมพันธ์ร้อยละ 65.00 ด้าน

การมีส่วนร่วมของชุมชนร้อยละ 56.67 ด้านมาตรฐานโครงสร้างที่เหมาะสมร้อยละ 50.00 และด้านกฎและระเบียบร้อยละ 35.00

3. องค์กรประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อระยะเวลาที่ใช้ปฏิบัติงาน ณ จุดเกิดเหตุ ได้แก่ ด้านบุคลากรและการอบรมร้อยละ 61.67 ด้านชุดปฏิบัติการร้อยละ 60.00 ด้านระบบการแจ้งเหตุและสื่อสารร้อยละ 58.33 และด้านการรับผิดชอบระบบทางการแพทย์ร้อยละ 53.33

4. องค์กรประกอบที่เป็นอุปสรรคต่อการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ได้แก่ ด้านบุคลากรและการอบรมร้อยละ 60.00 และด้านการประเมินผลร้อยละ 53.33

ผลการศึกษานี้สามารถใช้ประกอบการพัฒนาคุณภาพการให้บริการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน โรงพยาบาลลำปาง สำหรับผู้บาดเจ็บ เพื่อให้มั่นใจในประสิทธิภาพและมาตรฐานการดูแล

Independent Study Title Barriers of Providing Emergency Medical Services for Trauma Persons at Lampang Hospital

Author Miss Kesara Kawong

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Achara Sukonthasarn Advisor

Lecturer Dr. Suparat Wangsrikhun Co-advisor

ABSTRACT

Efficient provision of emergency medical services (EMS) for trauma persons is crucial to decrease mortality rate and increase survival rate. This descriptive study aimed to study barriers of providing EMS for trauma persons at Lampang Hospital. The subjects were 60 persons working in Lampang emergency medical services system. The research instruments included: 1) the Barriers of Providing EMS Questionnaire, modified from Phatharajittranon's (2008) instruments and based on the framework proposed by the National Institute for Emergency Medicine (2010), and 2) the Vehicle Readiness and Instrument Record Form, developed from the EMS Vehicle Readiness and Instrument Standard of the National Institute for Emergency Medicine. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results were as follows:

1. Barrier components to use EMS included public information dissemination system component (80.00%), community participation component (75.00%), and personnel and training component (68.33%);
2. Barrier components to standard response time included zoning component (86.67%), personnel and training component (85.00%), EMS activation and communication system (70.00%), public information dissemination system component (65.00%), community

participation component (56.67%), appropriate structure standard component (50.00%), and rule and regulation component (35.00%);

3. Barrier components to standard on scene time included personnel and training component (61.67%), series of operations component (60.00%), EMS activation and communication system (58.33%), and responsibilities of medical system component (53.33%); and

4. Barrier components to completion of EMS documentation included personnel component (60.00%), and evaluation component (53.33%)

The results of this study can be used to improve the quality of the Lampang EMS system to ensure efficiency and standard care.